HUGO DE SANCTO VICTORE
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 14r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

recordatio suauior ē. & ipse animꝰ desidio absentiū ăpliꝰ
iardescit. ꝑterituq; memoria dulceꝰ tangit. delectatione
futuruq; ualidiꝰ inflāmat. Hoc nr ecclesiastes optime nouit.
qi omi narratiōe sua tā diligenter exequitur uanitatē rerū
ī ūsciuitū. ut ex eiꝰ ꝛsideratiōe cor humanū admoneat
celestia meditari. & euiglare ī desidio eīnoq;. Scuit enī
q̃ quto eundemꝰ eoq; q̃ tēporalit ꝑtreunt uanitas agnoscit
tanto sublimiꝰ ītus ocis ad statū eīnitatis apit. Incipiens
g̃i hac ꝑma parte opis sui ostendit oia uana ēē q sub sole
fuit. i. q̃cūq; uisibilia sunt corruptoi subiecta ēē t obnoxia
mutabilitati. Ostendit. ii. neq; ī celo. neq; sub celo. neq; sup ītā.
neq; ī ītra aliqd ēē ꝑpetuū q̃d uicissitudinē ñ patiat. neq;
ūsciat ī alitatione. ioq; mebil uere ēē ex oibus his. quę sēp
sine cessatione ī id ītuit q̃d ñ st. & q̃d st stabile t incorruptū
seruare ñ possunt. Orit sol & occidit. ad locū suū reuit.
ibiq; renascens grat ꝑ meridiē & flectit ad aqlonē. Hoc
ꝑ se distinguendū ē. Dein sequit: Lustrans unuūsa ī circuitu
pgit spe. & ī circulos suos reuit. Et hoc ꝑse ponendū ē.
Postra sequit. Oia flumina ītrant ī mare. & mare ñ redundat.
Ad locū un ereunt flumina reituit ut ītum fluant. Et hoc
simul ꝛiungendū ē. Ira g̃q̃dā uidet ꝑpone ī argumtū mu
tabilitatis oium. sole. spm. flumina. i. ignē. aerē. humorē.
ut ꝑ sole q̃dē ignē. ꝑ spm aerē. ꝑ flumina humorē. t a parte
totū significatum ītelligat. Supi nāq; ītā q̃si fundamtū
īmobile. medio loco ꝛstituit. nē ceta ta elemta. i. ignē.
aerē. aqm. circa ipsam motu istabili fluctuantia disponit.
ut pertandis mutabilib his tb elemtis. motū agendi & q̃dā
m uicē artificis attributa ostendat. ītā ū q̃si matia quadā
pertandoq; omiū īmobilē subiacere. impotentē q̃dē agendi.
s; aptā tantūm ut ex ea ceis opamb formentū quę ertan
da s. Et hec g̃ta elemta. in illo q̃rto uū suā natura exercē.